

មាត្រា ៣៩.-

រដ្ឋបាលគយមានបុព្វសិទ្ធិខាងទាមទារយកទំនិញ និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ឥណាយិក ដែលជំពាក់ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤០.-

នីតិវិធីនៃការប្រមូល និងការលុបចោលនូវបំណុល ដែលមិនអាចប្រមូលបានត្រូវ ផ្អែកលើបញ្ញត្តិ និងច្បាប់នានាជាធរមាន ។

មាត្រា ៤១.-

និមុត្តិធានាដែលតម្រូវដោយច្បាប់នេះ អាចត្រូវប្រើប្រាស់ម្តង ឬ ច្រើនដងដែលអាច មានទម្រង់ជាសាច់ប្រាក់ ការធានា ឬ ជាលិខិតុបករណ៍ផ្សេងទៀតបាន ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុអាចចេញប្រកាសកំណត់ បាននូវបញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងនិមុត្តិធានា នេះ ។

មាត្រា ៤២.-

នាយកទីចាត់ការគយនិងរដ្ឋាករអាចដោះបន្ទុកនិមុត្តិធានាដែលបានតម្កល់សម្រាប់ ធានាលើការនាំចេញ ឬការនាំចេញបន្តនូវទំនិញខ្លះ ក្រោយពីមានការជូនសំអាងដែលកំណត់ ថា ទំនិញទាំងនេះពិតជាបាននាំចេញ ឬ នាំចេញបន្តទៅវិញមែន ។

ជំពូកទី ៧

សន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន និងតណ្ហាការគយមានជំនកំណត់

មាត្រា ៤៣.-

សន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន គឺសំដៅលើសន្និធិទំនិញ ដែលស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ គយ នៅទីកន្លែងដែលបានទទួលការអនុញ្ញាត ដើម្បីរង់ចាំការបំពេញបែបបទបណ្តេញ ទំនិញពីគយ ។

អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ប្រតិបត្តិការទីកន្លែងសន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវសម្រេចដោយ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ អាជ្ញាប័ណ្ណនេះ កំណត់នូវលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ម្ចាស់

87/45

កម្មសិទ្ធិ និងប្រតិបត្តិការរាប់បញ្ចូលទាំងទីតាំង សំណង់ គម្រោងអគារ នីតិវិធីសម្រាប់ចាត់
ចែង និងគ្រប់គ្រង ។

ចំណាយពាក់ព័ន្ធនឹងទឹកនៃឯសន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន រាប់បញ្ចូលទាំងថ្លៃថែទាំ
និងជួសជុលជាបន្តបន្ទាប់របស់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬ ប្រតិបត្តិការ ។

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬប្រតិបត្តិការទឹកនៃឯសន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវធានាដោះស្រាយ
ជូនទឹកនៃឯសមរម្យ គ្រប់គ្រាន់ ដោយមិនយកកម្រៃជូនមន្ត្រីគយ ដើម្បីបំពេញការងារដូច
មានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់បានគ្រប់ករណីទាំង
ឡាយពាក់ព័ន្ធនឹងសន្និធិគយបណ្តោះអាសន្នរាប់បញ្ចូលទាំងនីតិវិធី និមុត្តិធានា តម្រូវការ
ព័ត៌មាន រយៈពេលសន្និធិ និងប្រភេទទំនិញ ដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសន្និធិ និង ពិន័យលើ
ការធ្វើសន្និធិហួសរយៈពេលកំណត់ ។

មាត្រា ៤៤.-

ភណ្ណាគារគយមានដែនកំណត់ គឺជាទឹកនៃឯដែលទំនិញត្រូវបានដាក់ សម្រាប់រយៈ
ពេលជាក់លាក់មួយ ស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យគយ ដោយមានបញ្ជាក់ពីពេលវេលា
ច្បាស់លាស់ ។

ការដាក់ទំនិញក្នុងភណ្ណាគារគយមានដែនកំណត់ ត្រូវបានល្អិតល្អន់ការបង់ពន្ធ អាករ
និងការដាក់កម្រិតកំណត់ដែលទំនិញទាំងនោះត្រូវជាប់ ។

ភណ្ណាគារគយមានដែនកំណត់មានបីប្រភេទ :

ក-ភណ្ណាគារសាធារណៈ ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋ-
កិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចធ្វើប្រតិបត្តិការដោយភ្នាក់ងាររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឬ ដោយបុគ្គល
ណាមួយបាន ។ ភណ្ណាគារនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ផ្តល់សេវាដល់បុគ្គលទាំងឡាយ
ដែលមានសិទ្ធិធ្វើសន្និធិទំនិញ ។

ខ-ភណ្ណាគារឯកជន ដែលត្រូវបានផ្តល់ការអនុញ្ញាតដោយនាយកទីចាត់ការ
គយ និងរដ្ឋាករ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយឡែក ដោយបុគ្គលណាម្នាក់សម្រាប់ធ្វើសន្និធិទំនិញ
ដើម្បីការប្រើប្រាស់ដោយឡែក រាប់បញ្ចូលទាំងប្រតិបត្តិការអគារលក់ទំនិញរួចពន្ធ ។

28/4/20

៥

គ- ភណ្ណាគារពិសេស គឺជាប្រភេទភណ្ណាគារដែលទទួលបានសិទ្ធិពីនាយកទី
ចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ សម្រាប់រក្សាប្រភេទទំនិញគ្រោះថ្នាក់ប៉ះពាល់ដល់គុណភាពទំនិញ
ដទៃទៀត ឬ អាចត្រូវការទឹកនៃឯកសារសម្រាប់រក្សាទំនិញទាំងនោះ ។

អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ភណ្ណាគារគយមានដែនកំណត់ ត្រូវកំណត់នូវលក្ខខណ្ឌសម្រាប់
ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ និងប្រតិបត្តិករ រាប់បញ្ចូលទាំងទីតាំង សំណង់ គម្រោងអគារ នីតិវិធីសម្រាប់
ចាត់ចែង និងគ្រប់គ្រង ។

ចំណាយពាក់ព័ន្ធនឹងភណ្ណាគារគយមានដែនកំណត់ រាប់បញ្ចូលទាំងថ្លៃថែទាំ និង
ជួសជុលជាបន្តបន្ទាប់សម្រាប់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬ ប្រតិបត្តិករ ។

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬ ប្រតិបត្តិករភណ្ណាគារគយមានដែនកំណត់ ត្រូវធានាដោះស្រាយ
ជូនទឹកនៃឯកសារគ្រប់គ្រាន់ ដោយមិនយកកម្រៃជូនមន្ត្រីគយ ដើម្បីបំពេញការងារដូច
មានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់គ្រប់ករណីទាំងឡាយ
ពាក់ព័ន្ធនឹងភណ្ណាគារគយមានដែនកំណត់ រាប់បញ្ចូលទាំងនីតិវិធី និមុត្តិធានា តម្រូវការ
ព័ត៌មាន រយៈពេលសន្និធិ និងប្រភេទទំនិញដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសន្និធិបាន ។

មាត្រា ៤៥.-

ប្រតិបត្តិករភណ្ណាគារគយមានដែនកំណត់ ត្រូវបង់ពន្ធ និងអាករនានា លើទំនិញ
ដែលបានដាក់នៅក្នុងភណ្ណាគារ ក្នុងករណីដែលបរិមាណ និងគុណភាពខុសពីមានចែងក្នុង
ប្រតិវេទន៍ភណ្ណាគារគយ ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសទណ្ឌដែលអាចកើតមាន ។ ប្រសិន
បើជាទំនិញជាប់អាយ័តសម្រាប់ការនាំចូលប្រតិបត្តិករភណ្ណាគារត្រូវតែបង់ផងដែរនូវចំនួន
ទឹកប្រាក់ស្មើនឹងតម្លៃទំនិញដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសទណ្ឌដែលអាចកើតមានបាន ។

នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ អាចអនុញ្ញាតបាន ក្រៅពីការនាំចេញទៅវិញឱ្យ
បំផ្លាញចោលនូវទំនិញដែលខូចខាតនៅក្នុងភណ្ណាគារគយក្នុងលក្ខខណ្ឌ ដែលសំណល់ពី
ការបំផ្លាញនេះត្រូវបានបង់ពន្ធ និងអាករ ឬ ឱ្យធ្វើការបង់ពន្ធ និងអាករតាមសភាពទំនិញ
ដែលបានបំផ្លាញកន្លងមកចំពោះរដ្ឋបាលគយ ។

ប្រសិនបើមានការអះអាងថា ការបាត់បង់ទំនិញដែលដាក់នៅក្នុងភណ្ណាគារគយ

មានដែនកំណត់បណ្តាលមកពីករណីប្រធានស័ក្តិ ឬមូលហេតុពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញប្រតិបត្តិការ ភណ្ឌាគារត្រូវបានលើកលែងពីការបង់ពន្ធ និង អាករ ឬ ប្រសិនបើជាទំនិញជាប់អាយត ត្រូវបានរួចពីការបង់ប្រាក់ស្មើនឹងតម្លៃនៃទំនិញនេះ ។

មាត្រា ៤៦.-

ទំនិញអាចរក្សាទុកក្នុងភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ រហូតដល់រយៈពេលពីរ (២) ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចុះបញ្ជីការ ។

ផុតរយៈពេលកំណត់ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ទំនិញត្រូវយក ចេញពីភណ្ឌាគារដោយមានការអនុញ្ញាតពីគយ ។ បើមិនដូច្នោះទេ រដ្ឋបាលគយនឹងចេញ ប្រវេសន៍ដល់ប្រតិបត្តិការភណ្ឌាគារ ដោយតម្រូវឱ្យដីទំនិញចេញ ។ ប្រសិនបើការតម្រូវនេះ នៅតែគ្មានប្រសិទ្ធភាពក្នុងរយៈពេលមួយ (១) ខែ ចាប់ពីថ្ងៃចេញប្រវេសន៍ ទំនិញត្រូវបាន ចាត់ទុកជាទំនិញគ្មានការទាមទារ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៤ នៃច្បាប់នេះ ។ រដ្ឋបាលគយ អាចប្រមូលពន្ធ និងអាករ ដែលជំពាក់ពីនិមុត្តិធានាដែលបានតម្កល់ដោយប្រតិបត្តិការភណ្ឌា- គារ ឬ ទំនិញទាំងនោះអាចត្រូវដាក់លក់ ដោយដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ដូចមានចែងក្នុង បញ្ញត្តិមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ។

ជាការលើកលែង និងលុះត្រាតែទំនិញស្ថិតក្នុងសភាពល្អ រយៈពេលកំណត់ដែល មានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ អាចត្រូវបានពន្យាររហូតដល់ដប់ពីរ (១២) ខែ ដោយរដ្ឋបាលគយតាមការស្នើសុំរបស់ប្រតិបត្តិការភណ្ឌាគារ ។

មាត្រា ៤៧.-

មន្ត្រីគយអាចធ្វើការឆែកឆេរដែលចាំបាច់នានា និងធ្វើបញ្ជីសារពើភណ្ឌទំនិញក្នុង ភណ្ឌាគារ ។ ប្រតិបត្តិការត្រូវបង្ហាញទំនិញសម្រាប់ការធ្វើអធិការកិច្ចនេះ ។

មាត្រា ៤៨.-

ពន្ធ និងអាករនាំចូលដែលត្រូវប្រមូល គឺជាពន្ធ និងអាករ ដែលមានជាធរមានក្នុង ថ្ងៃចុះបញ្ជីការប្រតិវេទន៍គយដើម្បីយកទំនិញចេញពីភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ ។

30/95

មាត្រា ៤៩.-

ស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈជាក់ស្តែងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើតភណ្ណាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់ ស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់គយក្នុងគោលបំណងកែច្នៃ និងផលិតទំនិញ ។

លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិផ្ទុយពីនេះ ផលិតផលដែលដាក់ចូល ក្នុងភណ្ណាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់ត្រូវបានពន្ធនិងអាករនាំចូល ។

នៅពេលណាទំនិញត្រូវបានបញ្ចេញពីភណ្ណាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេស ពន្ធនិងអាករដែលបានលើកលែង ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះ ត្រូវប្រមូលផ្អែកតាមតារាងពន្ធគយ ហើយអត្រាពន្ធ និងអាករ ដែលត្រូវប្រមូល គឺជាអត្រានៅក្នុងថ្ងៃចុះបញ្ជីការប្រតិវេទន៍គយនៅពេលដែលទំនិញទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យយកចូលភណ្ណាគារនោះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់គ្រប់ករណីនានាពាក់ព័ន្ធនឹងភណ្ណាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់បាន ។

មាត្រា ៥០.-

ប្រតិបត្តិការកែច្នៃ ឬ ចំរាញ់គេលសិលាភៅ ឬ ប៊ីទីមខនិដ ដើម្បីទទួលបានផលិតផលគេលសិលា ត្រូវដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមរបបភណ្ណាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់គយ ។

ការពន្ធនិងអាករ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៤៩ នៃច្បាប់នេះអាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យសម្រាប់ការនាំចូលគេលសិលាភៅ ឬ ប៊ីទីមខនិដ សម្រាប់កែច្នៃដើម្បីនាំចេញ ។

លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការអនុវត្តបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

4